

Tajomné lesy odeté,
v pestrých farbách jesene.
Chladné lúče slnečné,
odkrývajú miesta
večného spánku,
kde mŕtvych dych
patrí len vetru.

Lístie hladí zem padlých predkov,
zakrývajúc miesta večného spánku,
v zemi zmizli tí, ktorí už nevstanú,
život vystriedal chlad a z tela prach,
osud už nevráti to čo si vzal,
ostalo len telo spočívajúc v útrobach.

No duša večne živá putuje svetom,
sprevádzaná dažďom a jesenným vetrom,
hladá zem spánku padlých,
v tieni mohýl.

Ráw !